

Arrest

nr. 106 670 van 12 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 18 februari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Jean-Claude VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Edda MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 15 september 2009 een asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen weigerde bij beslissing van 25 juni 2010 de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (kennisgeving per aangetekend schrijven van 28 juni 2010). De Raad bevestigde in het arrest nr. X van 25 november 2010 de weigeringsbeslissing van het CGVS. Op 18 februari 2013, werd het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten - asielzoeker, onder bijlage 13quinquies (kennisgeving per aangetekend schrijven d.d. 20 februari 2013). Het de thans bestreden beslissing.

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaart te heten X geboren te Karmrashen , op (in) 01.09.1950
en van nationaliteit te zijn : Armenië
het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 28/06/2010 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de by artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig, paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen..."

2. Over de ontvankelijkheid

Het bestreden bevel steunt op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven : 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten".

Overeenkomstig voormelde bepaling moet de gemachtigde van de Staatssecretaris in geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet een bevel geven het grondgebied te verlaten. Het betreft derhalve een gebonden bevoegdheid, die elke discretionaire appreciatie dienaangaande uitsluit.

Verzoekster betwist niet dat zij in het Rijk verblijft zonder in het bezit te zijn van de door artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, zijnde een geldig paspoort met geldig visum.

Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan haar dan ook geen voordeel opleveren. In voorkomend geval vermag de gemachtigde van de Staatssecretaris niets anders dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet haar opnieuw een bevel te geven het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de Staatssecretaris kan enkel afzien van het afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten indien verzoekster een hogere rechtsnorm aanhaalt.

Uit de bespreking van de middelen blijkt dat er een hogere rechtsnorm wordt aangehaald, zijnde de artikelen 6 en 8 EVRM.

Beslissingen over de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied, vallen niet onder het toepassingsgebied van artikel 6 van het E.V.R.M. (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Maaouia c. Frankrijk (GC), nr. 39652/98, 5 oktober 2000, CEDH 2000-X; R.v.St., nr. 92.285, 16 januari 2001; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), Handboek EVRM. Deel 2. Artikelsgewijze commentaar, Antwerpen , Intersentia, 2004, vol I, 409), zodat deze bepaling in rechte niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoekster verwijst in het kader van artikel 8 EVRM naar haar dochter, haar schoonzoon en hun twee minderjarige kinderen en stelt dat zij geen bevel hebben gekregen om het grondgebied te verlaten.

Uit het administratief dossier blijkt dat haar dochter en haar schoonzoon op 18 februari 2013 tevens het bevel hebben gekregen om het grondgebied te verlaten, onder een bijlage 13quinquies. De Raad verwijst dienaangaande naar het administratief dossier, in het bijzonder naar de lijst van aangetekende zendingen van de Post d.d. 20 februari 2013. Daaruit blijkt dat er een aangetekende zending werd verstuurd naar verzoekster, naar haar dochter (mevrouw X - O.V. nr. X) en naar haar schoonzoon (de heer X - O.V. nr. X).

Bijgevolg, schendt de bestreden beslissing artikel 8 EVRM niet.

Verzoekster getuigt niet van het rechtens vereiste belang bij de door hem ingediende procedure, omdat een eventuele schorsing van de bestreden beslissing niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van verzoekster en aan de rechtskracht van voornoemd bevel. Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing moet de verwerende partij opnieuw bevel om het grondgebied te verlaten uitvaardigen tegen verzoekster die illegaal in het Rijk verblijft. Bijgevolg is het ingestelde beroep onontvankelijk. De exceptie die desbetreffend wordt opgeworpen in de nota van de verwerende partij, is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. L. JANS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC